

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2007 r. — Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance przeciwko Komisji

(Sprawa T-289/07)

(2007/C 235/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: F. Sureau, D. Théophile, É. Renaudeau, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 2110 wersja ostateczna z dnia 10 maja 2007 r. wydanej na podstawie art. 86 ust. 3 WE, dotyczącej specjalnych praw dystrybucji książeczek oszczędnościowych A oraz niebieskich książeczek oszczędnościowych zastrzeżonych dla Banque Postale, Caisses d'Épargne oraz Crédit Mutuel
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2007) 2110 wersja ostateczna z dnia 10 maja 2007 r. uznającej za niezgodne z art. 86 ust. 1 WE, w związku z art. 43 WE i 49 WE, przepisy francuskiego Code Monétaire et Financier (kodeksu monetarnego i finansowego) zastrzegające prawa specjalne do dystrybucji książeczek oszczędnościowych A oraz niebieskich książeczek oszczędnościowych dla trzech instytucji kredytowych, czyli Banque Postale, Caisses d'Épargne et de Prévoyance oraz Crédit Mutuel.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia istotnych wymogów proceduralnych w ten sposób, że Komisja nie przestrzegала prawa do obrony skarżącej i w ten sposób, że decyzja nie została uzasadniona.

Co do istoty skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła przepisy, stwierdzając, że prawa specjalne do dystrybucji książeczek oszczędnościowych A oraz niebieskich książeczek oszczędnościowych same w sobie stanowią ograniczenie swobody przedsiębiorczości. Zdaniem skarżącej Komisja popełniła błąd w ocenie, stwierdzając, że te prawa specjalne czynią w praktyce mniej atrakcyjnym korzystanie ze swobód wspólnotowych we Francji.

Ponadto skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza prawo oraz obarczona jest błędami w ocenie przez to, że Komisja stwierdziła, iż prawa specjalne nie mogły być uzasadnione na podstawie art. 86 ust. 2 WE, oraz obarczona jest błędem w ocenie przez to, że Komisja stwierdziła, iż nie mogły być one uzasadnione nadrzędnymi względami interesu publicznego.

Wreszcie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo, oceniając przedmiotowy przepis krajowy w świetle zasady swobody przepływu usług.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2007 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Metronia (METRONIA)

(Sprawa T-290/07)

(2007/C 235/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J.C. Plate)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Metronia, S. A. (Madryt, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 maja 2007 r. w sprawie R 1315/2006-2 w zakresie w jakim oddała ona odwołanie na takiej podstawie, iż nie jest ono zgodne z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Metronia, S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „METRONIA” dla towarów należących do klasy 9 i usług należących do klas 20, 28 i 41 — zgłoszenie nr 3 387 834

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny krajowy znak towarowy „METRO” dla towarów i usług należących, między innymi, do klas 9, 20, 28 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu, odrzucenie w całości wniosku o rejestrację

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie sprzeciwu i dopuszczenie wniosku o rejestrację

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr. 40/94

Strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie jest zgodna z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w zakresie w jakim Izba Odwoławcza uznała, że nie istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do pozostających w konflikcie znaków towarowych, z uwagi na brak podobieństwa między rozpatrywanymi znakami.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu dla „win z Jerez” (klasa 33) poprzez nieuwzględnienie wniosku o rejestrację dla tych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2007 r. — Viñedos y Bodegas Principe Alfonso de Hohenlohe przeciwko OHIM

(Sprawa T-291/07)

(2007/C 235/34)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Viñedos y Bodegas Principe Alfonso de Hohenlohe, S.A. (Cenicero, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Lobato García-Miján i Diaz de Escauriaza)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: González Byass, S.A.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 29 maja 2007 r., mocą której oddalono odwołanie wniesione przez González Byass, S.A od decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 6 lipca 2006 r., mocą której uwzględniono sprzeciw wniesiony przez skarżącą wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego ALFONSO.
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: González Byass, S.A

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ALFONSO” (zgłoszenie nr 3.398.278) dla towarów z klas 30 (ocet), 32 (wody mineralne i gazowane i inne napoje bezalkoholowe; napoje owocowe i soki owocowe; syropy i inne preparaty do produkcji napoi) i 33 (wina z Jerez)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowne, wspólnotowy i krajowy, znaki towarowe „PRINCIPE ALFONSO” dla towarów z klasy 33

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2007 r. — Stepek przeciwko OHIM (GOLF-FASHION MASTERS THE CHOICE TO WIN)

(Sprawa T-294/07)

(2007/C 235/35)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: M. Wilhelm Stepek (Stadl-Paura, Austria) (przedstawiciele: adwokaci H. Heigl, W. Berger i G. Lehner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą było również: The Masters Golf Company Ltd.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie R 95/2007-1 została wydana niesłusznie,
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie R 95/2007-1
- obciążenie The Masters Golf Company Ltd. kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „GOLF-FASHION MASTERS THE CHOICE TO WIN” dla towarów z klas 3, 9, 12, 18, 24, 25 i 28 (zgłoszenie nr 3 136 041)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: The Masters Golf Company Ltd.